

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/288/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115200611
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1115200611.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: FARENZA production s.r.o., Klincová 37, Bratislava, IČO: 45 847 959, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Ferencim, Štefánikova 26, Košice, proti odporkyni: P. Š.U., V. X, O., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/4/2015-83, zo dňa 23.3.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia doplneným XX.X.XXXX, pred začatím konania vo veci samej, domáhal nariadenia, aby sa odporkyňa zdržala akéhokoľvek používania pseudonymu Q. P. v akejkolvek forme; zakázania odporkyni vykonávať umelecký výkon, a to vo forme predvedenia, prednesu alebo iného tvorivého vykonania umeleckého diela alebo folklórneho diela spevom, hraním, recitáciou, tancom alebo iným spôsobom pre iný subjekt okrem navrhovateľa, do XX.XX.XXXX; uloženia povinnosti navrhovateľovi podať návrh na začatie konania vo veci samej do 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že s odporkyňou ako výkonnou umelkyňou dňa XX.X.XXXX uzatvoril Zmluvu o spolupráci podľa § 261 ods. 1 Obch. zákonníka. Odporkyňa vykonáva svoju podnikateľskú činnosť ako slobodné povolanie (výkonný umelec) podľa § 2 ods. 1 Obch. zákonníka. Uviedol, že od predmetnej zmluvy odstúpil dňa XX.XX.XXXX a v ten istý deň to oznámil aj odporkyni elektronickou poštou. V zmysle čl. 11.3 zmluvy bola zmluva ukončená nasledujúci pracovný deň po doručení odstúpenia od zmluvy odporkyni, teda ku dňu XX.XX.XXXX. K ukončeniu došlo v dôsledku podstatného porušovania zmluvy zo strany odporkyne. Poukázal na čl. 11.3.3 zmluvy, podľa ktorého „odstúpením od zmluvy nie sú dotknuté iné práva a nároky navrhovateľa podľa tejto zmluvy. Ustanovenia tejto zmluvy bez časového obmedzenia zostávajú v platnosti aj v prípade, ak došlo k odstúpeniu od zmluvy alebo jej inému ukončeniu. Aj po skončení účinnosti tejto zmluvy zostávajú práva a povinnosti zmluvných strán vzniknuté na základe tejto zmluvy zachované. Aj po skončení tejto zmluvy zostávajú zachované práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré majú platiť bez časového obmedzenia alebo z ktorých povahy to vyplýva podľa ustanovení tejto zmluvy.“ V zmysle čl. 3 zmluvy odporkyňa ako výkonný umelec udelila navrhovateľovi výhradný, neodvolateľný a územne neobmedzený súhlas ku každému použitiu jej prejavu ako výkonného umelca (všetky mená, priezviská, pseudonymy, fotografie, podobizne, hlasy a všetky ostatné prejavy osobnej povahy výkonného umelca súvisiace s plnením tejto zmluvy) a ku každému použitiu výkonu výkonného umelca. Preto všetky prejavy a umelecké výkony výkonného umelca sú majetkom navrhovateľa. Súhlas vo vzťahu k prejavom výkonného umelca bol udelený na neobmedzenú dobu jeho trvania alebo na dobu trvania autorských práv chrániacich výsledky tvorivej duševnej činnosti. Uvedené sa vzťahuje aj na pseudonym Q. P., ku ktorému navrhovateľ disponuje výhradným, neodvolateľným a územne neobmedzeným súhlasom odporkyne; odporkyňa sa teda udelením súhlasu navrhovateľovi

sama vylúčila z akéhokoľvek používania pseudonymu Q. P.. Navrhovateľ neudelil odporkyňi súhlas na ďalšie používanie tohto pseudonymu, preto ju vyzval, aby sa zdržala jeho ďalšieho používania. Aj napriek jeho výzve odporkyňa pri prezentácii svojej osoby na verejnosti a prostredníctvom printových alebo elektronických médií naďalej používa pseudonym Q. P.. Podľa navrhovateľa je pseudonym Q. P. nehmotným statkom, ktorý svojím používaním získal majetkovú hodnotu, a teda napĺňa atribút duševného vlastníctva. Pseudonym ako taký nespĺňa atribúty pre dielo v zmysle zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (ďalej len zák. č. 618/2003 Z.z.), no aj napriek tomu je duševným vlastníctvom a jeho právna úprava je najbližšia právnej úprave autorského práva (§ 853 Obč. zákonníka). Poukázal na § 43 ods. 2 zák. č. 618/2003 Z.z. a ďalej uviedol, že v zmysle čl. 7 predmetnej zmluvy bola medzi účastníkmi dohodnutá exkluzivita navrhovateľa na obdobie počas trvania zmluvy, t.j. do dňa XX.XX.XXXX, ako aj na obdobie dvanástich kalendárnych mesiacov odo dňa ukončenia doby trvania zmluvy, teda do XX.XX.XXXX. V čl. 7.5.1. zmluvy sa dohodli, že v prípade, ak výkonný umelec (odporkyňa) poruší alebo inak nedodrží dojednanie o exkluzivite, navrhovateľ môže od neho žiadať zaplatenie zmluvnej pokuty 100.000 eur za každé jednotlivé porušenie uloženej povinnosti. Navrhovateľ ďalej uviedol, že práve on dostal odporkyňu do povedomia odbornej a laickej verejnosti viac ako kedykoľvek predtým. Žiadna spolupráca sa na začiatku nerodí ľahko - v prvotnej fáze je potrebné pracovať a úspech sa nedostaví ihneď. Keď sa po prvotných ťažkých mesiacoch začínali dostavovať prvé úspechy (účasť odporkyne na rôznych akciách, rozhovory s odporkyňou, stala sa tvárou detskej knihy, počet zhladnutí jej prejavov na sociálnych sieťach aj na www.youtube.com <<http://www.youtube.com>> rástol geometrickým radom), vtedy sa rozhodla prerušiť kontakty s navrhovateľom a začala ísť svojou cestou. Do odporkyne investoval nemalé finančné prostriedky tak, aby mu odporkyňa investované prostriedky následne splatila vo forme ziskov z jej činnosti. Poskytol jej kompletný servis: zabezpečil jej obliekanie, stylistu, kozmetické štúdio, vlasové štúdio, prezentoval ju v printových, audiovizuálnych a elektronických médiách, zabezpečil texty, hudbu a celý tím nahrávacieho štúdia na vytvorenie hudobných diel. Odporkyňa aj po ukončení spolupráce s ním a po jeho upozornení naďalej porušuje svoje zmluvné povinnosti a vystupuje na rôznych podujatiach, na ktorých v rozpore s čl. 7 zmluvy vykonáva umelecký výkon aj k dielam, ku ktorým je výhradným vykonávateľom majetkových práv navrhovateľ, čím porušuje autorské práva k dielam. Odporkyňa sa dňa XX.XX.XXXX o XX:XX hod. zúčastnila podujatia s názvom „X. S. aneb hvězdy jak je neznáte“ organizovanej spoločnosťou KEY ART AGENCY, s.r.o., odporkyňa sa dňa XX.XX.XXXX zúčastnila v Poprade podujatia spoločnosti TATRAMAT - ohrievače vody, s.r.o., odporkyňa sa dňa XX.XX.XXXX zúčastnila vystúpenia na W. zámku pre spoločnosť ARIOS, s.r.o. Navrhovateľka na uvedených podujatiach spievala pieseň „F. O.“, ku ktorej má navrhovateľ výhradnú licenciu. Odporkyňa naďalej prezentuje svoju osobu pod pseudonymom Q. P., ku ktorému navrhovateľ disponuje výhradným súhlasom na jeho použitie a vykonáva svoj umelecký výkon aj prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov. Akákoľvek jeho snaha riešiť vzniknutú situáciu mimosúdne stroskotala na apatii príslušných subjektov alebo inštitúcií k zmluvným dojednaniám s výhradou, že pokiaľ nedisponuje súdnym rozhodnutím, tak mu žiadnu súčinnosť neposkytnú a budú aj naďalej prispievať a spolupracovať s odporkyňou. Odporkyňa sa však dostala do povedomia odbornej a laickej verejnosti jeho zásluhou. Svoje právo na pseudonym Q. P. uplatnil aj prostredníctvom podania prihlášky ochrannej známky na Úrad priemyselného vlastníctva SR. Návrhom vo veci samej sa bude voči odporkyňi domáhať zdržania sa zásahu do práva duševného vlastníctva navrhovateľa na používanie pseudonymu Q. P., tak ako v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia považoval za potrebné rozdeliť na dve časti: 1/ zdržanie sa akéhokoľvek používania pseudonymu Q. P. v akejkoľvek forme; 2/ zákaz vykonávať umelecký výkon vo forme predvedenia, prednesu alebo iného tvorivého vykonávania umeleckého diela alebo folklórneho diela spevom, hraním, recitáciou, tancom alebo iným spôsobom pre iný subjekt okrem navrhovateľa, do XX.XX.XXXX.

K zdržaniu sa akéhokoľvek používania pseudonymu Q. P. súd prvého stupňa uviedol, že s prihladením na navrhovateľove podanie žiadosti na Úrade priemyselného vlastníctva SR o zaregistrovanie ochrannej známky Q. P., bolo potrebné návrh na nariadenie predbežného opatrenia posudzovať nielen podľa všeobecného predpisu, ktorým je § 74 a nasl. O.s.p., ale aj podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach (ďalej len „zák. č. 506/2009 Z.z.“) osobitne upravujúci nariadenie predbežného opatrenia v § 13 zák. č. 506/2009 Z.z. Z Registra ochranných známok vedeného Úradom priemyselného vlastníctva SR (www.indprop.gov.sk <<http://www.indprop.gov.sk>>) zistil, že navrhovateľ podal X.XX.XXXX prihlášku na zaregistrovanie individuálnej slovnej ochrannej známky „Q. P.“ v čiernobielej farbe; ochranná známka nebola predtým zaregistrovaná. Nejde o kolektívnu

ochrannú známku. Prihláška bola zaregistrovaná pod č. XXXX-XXXX a doposiaľ o tejto prihláške Úrad priemyselného vlastníctva SR nerozhodol. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v čase rozhodovania súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia nebol majiteľom ochrannej známky Q. DASHA a nebol ani osobou, ktorá by ju používala na základe súhlasu majiteľa ochrannej známky, zároveň nešlo o kolektívnu ochrannú známku, súd prvého stupňa uviedol, že mu nebolo možné poskytnúť ochranu prostredníctvom predbežného opatrenia nariadeného podľa § 13 zák. č. 506/2009 Z.z.

Súd prvého stupňa skúmal aj možnosť nariadenia predbežného opatrenia podľa všeobecného predpisu, t.j. podľa § 74 a § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. Uviedol, že základným predpokladaným dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov so súčasným špecifikovaním nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, alebo ak existuje obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní netvrdil, že by mal byť ohrozený výkon súdneho rozhodnutia, preto sa týmto dôvodom nariadenia predbežného opatrenia nezaoberal. Navrhovateľ odôvodňoval nevyhnutnosť nariadenia predbežného opatrenia potrebou vydania súdneho rozhodnutia, pretože len na základe súdneho rozhodnutia nebudú ostatní producenti spolupracovať s odporkyňou. V súčasnosti dochádza k zásahu do jeho práv tým, že odporkyňa používa pseudonym Q. P. bez jeho súhlasu. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že zo žiadneho ustanovenia Zmluvy o spolupráci nevyplývalo, že by navrhovateľ výslovne zveril odporkyňi používanie pseudonymu Q. P., že by bol autorom tohto pseudonymu, alebo že by sa odporkyňa výslovne vzdala práva na jeho používanie. Odporkyňa nedala navrhovateľovi súhlas na použitie jej pseudonymu, ale dala súhlas na vysielanie jej prejavu, vyhotovenie záznamu a fotografií jej prejavu a výkonu, tak ako bolo uvedené v čl. 3.2 Zmluvy o spolupráci. Svoje rozhodnutie tak súd prvého stupňa založil na konštatovaní, že navrhovateľ neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov vo forme nariadenia predbežného opatrenia, nešpecifikoval nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy vo forme napríklad finančnej straty, ktorá mu vzniká v dôsledku konania odporkyne, keďže tvrdí, že odporkyňa spolupracuje s inými producentmi a nie s ním, čo by malo logicky viesť k zníženiu tržieb navrhovateľa. Uvedené navrhovateľ vôbec netvrdil ani neosvedčil. Hrozbu bezprostrednej ujmy odôvodňoval len tým, že bez súdneho rozhodnutia budú iné subjekty a orgány naďalej spolupracovať s odporkyňou a konanie vo veci samej bude trvať dlhšie, ako do XX.XX.XXXX, preto je potrebné, aby súd nariadil predbežné opatrenie. Takýto argument však pre súd prvého stupňa nebol bez ďalšieho dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ neosvedčil potrebu nariadenia predbežného opatrenia ani podľa § 74 a nasl. O.s.p., súd prvého stupňa jeho návrh na nariadenie predbežného opatrenia v časti zdržania sa používania pseudonymu Q. P. ako nedôvodný zamietol. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľ odôvodnil nariadenie zákazu odporkyňi vykonávať umelecký výkon vo forme predvedenia, prednesu alebo iného tvorivého vykonania umeleckého diela alebo folklórneho diela spevom, hraním, recitáciou, tancom alebo iným spôsobom pre iný subjekt okrem navrhovateľa do XX.XX.XXXX tým, že bez jeho nariadenia s ním nebudú iné subjekty a orgány komunikovať a budú naďalej spolupracovať s odporkyňou. Argumentoval, že od Zmluvy o spolupráci odstúpil dňa XX.XX.XXXX, ktoré doručoval odporkyňi elektronickou poštou, preto sa považuje za doručené dňa XX.XX.XXXX. Navrhovateľ považoval odstúpenie od zmluvy zo strany odporkyne zo dňa XX.XX.XXXX za neúčinné, pretože na to nebol dôvod spočívajúci v porušení povinností navrhovateľa. Za účinné odstúpenie od zmluvy považoval len svoje odstúpenie od zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX a uviedol, že aj v tejto časti sa návrhom vo veci samej bude domáhať zdržania sa zásahu do práva duševného vlastníctva navrhovateľa na používanie pseudonymu Q. P., tak ako v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľ súdu prvého stupňa ako dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia o účinkovaní odporkyne bez jeho súhlasu predložil záznam na CD nosiči v trvaní 30 sekúnd, z ktorého však jednoznačne pre súd prvého stupňa nevyplývalo, že ide o odporkyňu. Záznam mal za nejasný, nezreteľný, neumožňujúci z neho určiť tvár osoby spievajúcej na javisku. Súd prvého stupňa preto vyslovil, že zo záznamu nevyplýva, kedy bol vyhotovený, na akom podujatí, ani kto ho vyhotovil; osoba spievajúca na javisku bola snímaná z ľavej strany spomedzi divákov, nie priamočiaro smerom k javisku. Súd prvého stupňa preto nemal za osvedčené, že osobou spievajúcou na javisku je odporkyňa. Navrhovateľ súdu prvého stupňa predložil aj výpisy z profilu odporkyne na Facebooku z XX.XX., XX.XX., XX.XX., XX.XX. a XX.X. bez uvedenia roku, z ktorých vyplýva, že odporkyňa vystupovala ako výkonná umelkyňa v Show X. S. XX.XX., no z ostatných výpisov nevyplývalo, že vystupovala ako výkonná umelkyňa a na akom podujatí. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovateľ konkrétne neuviedol, v čom spočíva bezprostredne hrozíaca ujma, keď bezprostredne hrozíacu ujmu odôvodnil len ako zásah do práva jeho duševného vlastníctva spočívajúceho v používaní pseudonymu Q. P.

a v speve piesne F. O., ku ktorej má výhradnú licenciu. Uvedené považoval za všeobecné tvrdenie, keďže navrhovateľ nespresnil, ako sa zhoršilo jeho postavenie účinkovaním odporkyne v Show X. S. a aký vplyv by naňho malo nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v zákaze činnosti odporkyne ako výkonnej umelkyne do XX.XX.XXXX pre iného producenta, teda či by sa tým zlepšilo, stabilizovalo, prípadne inak zmenilo alebo nezmenilo jeho postavenie, resp. či by to negatívne alebo pozitívne ovplyvnilo jeho príjmy v súvislosti s umeleckým prejavom odporkyne pre navrhovateľa do XX.XX.XXXX. Neuviedol, či sa návrhom na začatie konania vo veci samej bude domáhať okrem zákazu používania pseudonymu Q. P. aj náhrady škody. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa dospel k záveru, že porušovanie práva duševného vlastníctva navrhovateľa odporkynou možno konštatovať až po vykonanom dokazovaní v konaní o návrhu na začatie konania vo veci samej za predpokladu, že navrhovateľ unesie povinnosť tvrdenia a preukázania svojho tvrdenia. Záverom súd prvého stupňa zdôraznil, že navrhovateľ v konaní o nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej neosvedčil, aká konkrétna ujma mu konaním odporkyne reálne vzniká a v čom je ohrozené jeho dobré meno. Vyslovil názor, že bude ohrozené dobré meno práve odporkyne, pretože došlo k zrušeniu Zmluvy o spolupráci počas doby jej trvania, ako navrhovateľ tvrdí, pre správanie odporkyne (toto však môže byť predmetom dokazovania až v konaní vo veci samej a nie v konaní o nariadení predbežného opatrenia). Keďže navrhovateľ neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, existenciu bezprostredne hroziacej ujmy ani porušovanie práv jeho duševného vlastníctva zo strany odporkyne, súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. zamietol.

Proti uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť v celom rozsahu. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplývalo, že by výslovne zveril odporkyni používanie pseudonymu Q. P. alebo že by bol navrhovateľ jeho autorom. Uviedol, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ani v jeho doplnení nikdy netvrdil, že by umožnil odporkyni používanie uvedeného pseudonymu. Na základe uzatvorenej zmluvy na neho odporkyňa v súlade s čl. 3 ako výkonný umelec preniesla všetky užívacie práva a za týmto účelom mu udelila výhradný, neodvolateľný a územne neobmedzený súhlas ku každému použitiu prejavu výkonného umelca (vrátane pseudonymu) a ku každému použitiu výkonu výkonného umelca (umelecký výkon). Upriamil pozornosť odvolacieho súdu na terminus technicus „výhradný súhlas“. Mal za to, že uvedený pseudonym Q. P. je nehmotným statkom, ktorý svojim používaním získal majetkovú hodnotu, a teda napíňa atribút duševného vlastníctva. Pseudonym ako taký nespĺňa atribúty pre dielo v zmysle zák. č. 618/2003 Z.z. ale aj napriek tomu v zmysle vyššie uvedeného pojednania je duševným vlastníctvom a jeho právna povaha je obsahom a účelom najbližšia práve úprave právnych vzťahov v rámci autorského zákona. V súlade s § 853 Obč. zákonníka (analogia legis) je na mieste použiť pre úpravu vyššie uvedeného udeleného súhlasu na použitie predmetného pseudonymu práve úpravu autorského zákona. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa ohľadne práva odporkyne na používanie predmetného chráneného označenia, pretože v zmysle § 43 ods. 2 zák. č. 618/2003 Z.z. v spojení so zmluvným dojednaním obsiahnutým v čl. 3 zmluvy sa odporkyňa s udelením predmetného súhlasu sama vylúčila z akéhokoľvek používania uvedeného pseudonymu Q. P.. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že odporkyňa mu nedala súhlas na použitie jej pseudonymu, ale dala súhlas na vysielanie jej prejavu, vyhotovenie záznamu a fotografií jej prejavu a výkonu, tak ako bolo uvedené v čl. 3 ods. 3 Zmluvy, považoval za absolútne zmatečné, keď súd prvého stupňa nedôsledne a vadne vyložil príslušné ust. čl. 3 ods. 3.1 a 3.2 zmluvy. Uviedol, že z čl. 3 ods. 3.1 pod ods. 3.1.1. Zmluvy o spolupráci vyplýva, že zmluva v ďalšom texte používa tzv. zmluvnú skratku pojmu prejavu výkonného umelca, keď pod neho subsumuje všetky inštitúty, uvedené v čl. 3 ods. 3.1 pod odsek 3.1.1. Z uvedeného mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne uvádza svoju argumentáciu ohľadom právnej povahy súhlasu odporkyne na používanie predmetného chráneného označenia.

Taktiež nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov a nešpecifikoval nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď neuviedol hrozbu finančných strát. Z ustanovenia § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. vyvodil, že predbežné opatrenie v tejto právnej veci môže obsahovať výrok totožný s výrokom vo veci samej. Predmetné ustanovenie je premietnutím skoršej judikatúry Najvyššieho súdu SR vo veci petitu predbežných opatrení a jeho vzťahu k petitu návrhu vo veci samej do legislatívneho textu. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obo/57/1997 zo dňa 29.5.1997). Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy videl práve v tom, že každým dňom dochádza k zásahom do jeho

práva duševného vlastníctva ako spoločnosti, ktorá je vykonávateľom majetkových práv k uvedenému predmetu ochrany. Mal za to, že rozhodné pre posúdenie súdu ohľadom dôvodnosti predbežnej ochrany malo byť hľadisko zabránenia vzniku, resp. rozširovaniu vzniku ujmy na strane navrhovateľa. S ohľadom na formuláciu petitu sa práve nariadením predbežného opatrenia, ktoré by uložilo odporkyňi povinnosť zdržať sa zásahov do jeho práva duševného vlastníctva, urobilo zadosť ochrane a zabránilo by sa tak vzniku a rozširovaniu vzniku ujmy. V tejto súvislosti poukázal aj na právny názor Najvyššieho súdu ČR v rozhodnutí 46/1996 a poznamenal, že je výhradným a výlučným vykonávateľom majetkových práv k uvedenému nemotnému statku (označenie Q. P.) a práve on odporkyňu ako výkonného umelca dostal do povedomia odbornej ako aj laickej verejnosti viac ako kedykoľvek predtým. Mal preto za zrejmé, že odporkyňa neoprávnene uvedené označenia naďalej používa a dochádza tak, a bez poskytnutia predbežnej ochrany aj naďalej bude dochádzať, k nezákonným zásahom do práva jeho duševného vlastníctva. Argumentoval tým, že rozhodujúce pre posúdenie aplikovateľnosti inštitútu predbežného opatrenia na prejednávaný prípad nebolo riziko jeho finančných strát, ale hľadisko zabránenia vzniku resp. rozširovania ujmy na práva duševného vlastníctva. K názoru súdu prvého stupňa, že neuviedol ako sa zhoršilo jeho postavenie účinkovaním odporkyne na jednotlivých podujatiach, a teda či sa tým jeho postavenie zlepšilo alebo zhoršilo a či sa návrhom vo veci samej bude domáhať aj náhrady spôsobenej škody, uviedol, že súd prvého stupňa zjavne nesprávne uchoпил jeho argumentáciu obsiahnutú v návrhu, a to v časti pojednávajúcej o exkluzivite vo vzťahu k odporkyňi. Dôvodil tým, že v návrhu poukázal na skutočnosť, že odporkyňa aj napriek jeho upozorneniu naďalej porušuje svoje zmluvné povinnosti, ktoré neboli odstúpením od zmluvy nejako dotknuté a vystupuje na rôznych podujatiach, na ktorých v rozpore s čl. 7 Zmluvy vykonáva svoj umelecký výkon, okrem iného aj k dielam, ku ktorým je výhradným vykonávateľom majetkových práv navrhovateľ, čím naviac porušuje autorské práva k týmto dielam. Poukázal aj na skutočnosť, že akákoľvek jeho snaha oboznámiť dotknuté subjekty (odporkyňu, iné agentúry s ktorými začala spolupracovať alebo konečných klientov), že odporkyňa má zmluvnú limitáciu vystupovať pre iné subjekty ako pre navrhovateľa, a že súčasne piesne, ktoré spieva sú výhradným vlastníctvom navrhovateľa ako držiteľa licencie, vyšli navnivoč a stroskotali na apatii príslušných subjektov k právu a k zásade „pacta sunt servanda“. Záverom uviedol, že jeho exkluzivita vo vzťahu k odporkyňi v súlade so zmluvným dojednaním podľa čl. 7 Zmluvy o spolupráci trvá len do XX.XX.XXXX a preto je namieste, aby tomuto právneho vzťahu bola poskytnutá predbežná ochrana, nakoľko rozhodovanie vo veci samej s pravdepodobnosťou blížiacou sa istote presiahne toto obdobie, a teda návrh sa stane uplynutím uvedenej doby nedôvodným.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), pričom bol viazaný jeho rozsahom a dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

Predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia musí byť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia aspoň osvedčená. Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich dočasný - predbežný charakter. Navrhovateľ sa nariadenia predbežného opatrenia domáhal z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu potreby dočasnej úpravy pomerov v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi účastníkmi, ak tieto vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Z ustanovenia § 74 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ak sú splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia, súd môže predbežné opatrenie nariadiť, pričom však toto neprejudikuje práva a povinnosti účastníkov konania. Predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia pritom nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku (dôvodnosť ktorého bude predmetom konania o veci samej), ale postačuje, ak je nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, osvedčený, t.j. ak je hodnoverný a javí sa ako pravdepodobný. Ďalším predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy bez okamžitého zásahu súdu. Predbežné opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahu medzi účastníkmi a je namieste

vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia navrhovateľa, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav.

Duševné vlastníctvo tvoria nehmotné statky, ktorými možno disponovať (môžu byť predmetom súkromnoprávných vzťahov), majú určitú aspoň potenciálnu majetkovú hodnotu bez ohľadu na to, či sú zhmotnené, alebo nie, alebo či sú výsledkom tvorivej duševnej činnosti. Obsahom predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. je uloženie povinnosti zdržať sa zásahov do práva duševného vlastníctva, ktorým je toto právo ohrozované alebo porušované. Nariadeným predbežným opatrením sa ukladá odporcovi zákaz rušenia, zákaz zásahov do právnych vzťahov navrhovateľa. Pod porušením alebo ohrozením práva duševného vlastníctva je potrebné vnímať ohrozenie alebo porušenie konkrétneho subjektívneho práva, ktoré vyplýva z okruhu právnych noriem upravujúcich práva duševného vlastníctva. Podstata zdržania sa zásahov spočíva v tom, že odporca sa má niečoho zdržať, t.j. vznikne mu povinnosť zdržať sa presne vymedzeného rušenia, ktorým zasahuje do právnych vzťahov navrhovateľa, bez toho, aby súd odporcovi uložil nejaké konkrétne opatrenie.

S poukazom na uvedené východiská, keďže obsah navrhovaného predbežného opatrenia je zásadným spôsobom spôsobilý ovplyvniť výkon práv odporkyne ako výkonnej umelkyne, odvolací súd po zohľadnení fakticity javu, so zreteľom na proporcionalitu následku dôsledne zvažoval pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv účastníkov konania a dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal oprávnenosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Navrhovateľ potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov vo vzťahu k obidvom petitom na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil potrebou vydania súdneho rozhodnutia, nakoľko bez nariadenia predbežného opatrenia s ním nebudú iné subjekty a orgány komunikovať, pretože ostatní producenti spolupracujú takto len s odporkyňou; ďalej tým, že konanie vo veci samej bude trvať dlhšie ako do XX.XX.XXXX; tiež tým, že aj keď je výhradným a výlučným vykonávateľom majetkových práv k označeniu Q. P., odporkyňa pseudonym Q. P. bez jeho súhlasu používa a napokon, že odporkyňa napriek jeho upozorneniu porušuje svoje zmluvné povinnosti, ktoré neboli odstúpením od Zmluvy o spolupráci nijako dotknuté a vystupuje na rôznych podujatiach, na ktorých vykonáva svoj umelecký výkon aj k dielam (pieseň F. O.), ku ktorým je výhradným vykonávateľom majetkových práv. V popisovanom konaní odporkyne videl odôvodnenosť potreby a naliehavosti požadovaného predbežného opatrenia. Z uvedeného vyvodil, že osvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jeho právach v dôsledku konania odporkyne, nakoľko každým dňom dochádza k zásahom do jeho práva duševného vlastníctva ako spoločnosti, ktorá je vykonávateľom majetkových práv k uvedenému predmetu ochrany, pričom za rozhodné považoval hľadisko zabránenia vzniku, resp. rozširovaniu vzniku ujmy na jeho strane.

Odvolací súd vo vzťahu k ustanoveniu § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. poznamenáva, že aj keď procesný inštitút predbežného opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva má umožňovať rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný zásah súdu a zároveň má slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie o predbežnom opatrení nemá prejedukovať výsledok konania a ani samo osebe nemôže opodstatňovať záver o porušení práv k predmetom práva duševného vlastníctva. Porušovanie práva duševného vlastníctva navrhovateľa odporkyňou možno jednoznačne konštatovať až po vykonanom dokazovaní v budúcom konaní o návrhu na začatie konania vo veci samej za predpokladu, že navrhovateľ unesie dôkazné bremeno. Z tohto dôvodu bolo okrem nevyhnutnosti osvedčenia neoprávnenosti zásahov potrebné, aby navrhovateľ preukázal aj osvedčenie nevyhnutnosti oprávnenosti úpravy pomerov účastníkov k zamedzeniu vzniku ujmy na jeho strane. Zdôvodnenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia však neobsahuje, okrem vyššie tvrdených zásahoch do práva duševného vlastníctva navrhovateľa a potreby vydania súdneho rozhodnutia kvôli iným subjektom, ktoré budú inak komunikovať a spolupracovať s odporkyňou, žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by opodstatňovali existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. V názorovej zhode so súdom prvého stupňa má odvolací súd za to, že navrhovateľ dostatočne nespresnil, ako sa zhoršilo jeho postavenie účinkovaním odporkyne na iných podujatiach a aký vplyv by naňho malo nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v zákaze činnosti odporkyne ako výkonnej umelkyne do XX.XX.XXXX pre iného producenta; či by sa tým zlepšilo, stabilizovalo, prípadne inak zmenilo jeho postavenie, resp. ako by to ovplyvnilo jeho príjmy v súvislosti s umeleckým prejavom odporkyne pre navrhovateľa do XX.XX.XXXX. Preto ani samotné konanie odporkyne, ktoré je v rozpore s ustanoveniami Zmluvy o spolupráci a jej používanie pseudonymu Q. P. bez súhlasu navrhovateľa, nemožno bez ďalšieho považovať za konanie, ktorým by navrhovateľovi hrozilo nebezpečenstvo vzniku

ťažko napravitelnej majetkovej (strata tržieb, strata trhu) alebo nemajetkovej (strata goodwillu) ujmy. Navrhovateľ napokon žiadnu hroziacu ujmu takéhoto charakteru ani neuviedol. Preto ani predložené dôkazy, ktoré majú osvedčovať konanie odporkyne v rozpore s konkrétnymi ustanoveniami Zmluvy o spolupráci, nie sú spôsobilé zmeniť názor odvolacieho súdu, keď ich relevantnosťou sa bude zaoberať súd prvého stupňa v budúcom konaní o veci samej; bez osvedčenia potreby nariadenia navrhovaného predbežného opatrenia skutočnosti z nich vyplývajúce nemali vplyv na rozhodnutie o odvolaní proti napadnutému uzneseniu. Navrhovateľ neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov a s tým spojeného nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, keď neosvedčil, že navrhovaná úprava dočasných pomerov zabezpečí účel občianskeho súdneho konania v konkrétnom prípade, alebo zabráni ťažko nahraditeľnej škode, resp. zabráni vzniku alebo rozširovaniu škody, či inej ujmy alebo zhoršeniu právnej pozície navrhovateľa predbežného opatrenia do tej miery, že sa mu ešte oplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

So zreteľom na uvedené preto možno prijať záver, že nakoľko navrhovateľ v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred súdom prvého stupňa neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov navrhovaným predbežným opatrením (t.j. nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy), súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď návrh na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. zamietol.

V podanom odvolaní navrhovateľ neoznačil ani predložil iné dôkazy, ktoré by mali preukazovať naliehavosť dočasnej úpravy pomerov a existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy; navrhovateľ v celom rozsahu zotrval na obsahu a dôvodoch návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a iba zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia. Aj po oboznámení sa s obsahom podaného odvolania odvolací súd zotráva na svojom právnom názore, že pokiaľ navrhované predbežné opatrenie sleduje potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, akékoľvek ukladanie právnej povinnosti výkonom predbežného opatrenia zdržať sa určitého konania odporkyni ako výkonnej umelkyni, musí spĺňať všetky zákonné predpoklady pre nariadenie takéhoto predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie by sa malo využívať v súlade s jeho zákonným určením, avšak ďalšou nevyhnutnou podmienkou, ktorá sa zo zákona viaže na poskytnutie predbežnej ochrany uplatňovaného nároku, je tiež rešpektovanie zásady, že ukladanie povinností v zmysle § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p. v daných prípadoch má svoje ústavné a zákonné limity, keď len osvedčenie existencie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľovi predbežného opatrenia bez okamžitého zásahu súdu môže byť dôvodom výnimočného procesného rozhodnutia, ktorým je predbežné opatrenie, pretože obsah navrhovaného predbežného opatrenia by zásadným spôsobom ovplyvnil a obmedzil výkon majetkových práv odporkyne ako výkonnej umelkyni.

Keďže navrhovateľ ani v odvolacom konaní neosvedčil tvrdené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy a naň nadväzujúcu potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, odvolací súd na uvedenom základe uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.